Instalarea d-lui Rezident Regal al ţinutului Prut

(Urmare din pag. 7-a)

turi: o structură fizică, statică, teoretică, plină de principii care stau la bază; şi o altă structură intelectuală, morală, de o concepţie cu totul superioară, necunoscută până acum în ţara românească.

La fiecare pas în această lege se desprinde comandamentul de înalt ordin moral, care trebue să prezideze la acţiunea fiecăruia din noi şi la acţiunea colectivităţi. Găsim astăzi îndatoriri şi nu drepturi; binele obştesc şi nu cel personal; propăşirea ţării şi nu a individului. Şi mai mult decât atât, găsim, prin toate măsurile luate şi manifestările petrecute, dorinţa de a se realiza un alt tip de român; acela care să convină unei ţări demne; acela care să pună în valoare toate bogăţiile ţării noastre şi să facă dintr'însa o ţară respectată şi demnă.

Pentru aplicarea acestor legi s'a numit o serie de personalităţi. Aici la Iaşi a fost numit d. general Mihail Negruzzi, fiu al Moldovei; Moldova în înţeles istoric şi nu geografic; Moldova nu în graniţele ei, aşa cum le ştim, ci Moldova de tradiţii; Moldova politică, Moldova patriotică, Moldova Istorică, Moldova aceia care a eşit din graniţele ei şi a dat naştere României Mari; fiindcă nu trebue să uităm că de aici a pornit unirea Principatelor şi tot aici s'a zămislit unirea tuturor românilor (aplauze).

D. general Negruzzi, descendent dintr'o familie moldoveneacă, care a dat militari, magistraţi, cărturari, academicieni, în dubla calitate de fiu al Moldovei şi al unei familii de tradiţie, prezintă pentru noi toată garanţia că va şti, în acest Ţinut, să reprezinte toate drepturile legale şi toate drepturile administrative, conform nouei legi.

D-sa a cunoscut foarte bine obiceiurile moldoveneşti, cerinţele moldoveneşti şi calităţile moldoveneşti şi va şti să aline durerile, şi să refacă toată splendoarea de altădată a Moldovei.

Sunt foarte fericit că în calitate de moldovean am putut să vin aci în mijlocul dvs. În vechia capitală, în cetatea veche a Moldovei de odinioară şi că am putut să iau cuvântul pentru a ura d-lui Rezident Regal Mihail Nezruzzi, prosperitate şi roade bune.

Să trăiască (Vii aplauzze).

Cuvântarea d-lui general dr. N. Marinescu,

ministrul sănătăţii şi al asistenţei sociale

D. general dr. N. MARINESCU luând cuvântul a spus următoarele:

Onorată asistenţă,

Daţi-mi voe şi mie, care nu sunt moldovean, să spun câteva cuvinte.

Suntem în plină sărbătoare. Sărbătorim astăzi o nouă aşezare administrativă a ţării: sărbătorim începutul unei noui vieţi.

Fiindcă la baza acestei noui aşezări administrative stă ţinutul, putem spune că sărbătorim astăzi începutul vieţii ţinutului Prut, o viaţă care trebue să se ţeasă într'o nouă concepţie, într'un nou ritm, într'un nou spirit, viaţă asupra căreia sufletul, mintea şi voinţa noului conducător va avea să se îndrumeze pe făgaşurile cele mai bune şi cele mai folositoare pentru prosperitatea acestui ţinut.

Mai mult încă: sărbătorim astăzi şi pecetluim înc'odată unitatea noastră naţională. Se înfăptueşte astăzi, în cadrul ţinutului, topirea moldovenilor de ambele părţi ale Prutului, prin interese cmune, printr'o viaţă comună (aplauze).

Noi, românii cari nu suntem moldoveni, ştim ce înseamnă pentru noi acest ţinut. Cred că nu este o altă ocazie mai nimerită decât cea de astăzi, pentru a prezenta omagiile noastre acelor înaintaşi, acelor străjeri ai culturii româneşti din ţinutul acesta moldovenesc, acelor părinţi şi ctitori ai bisericii noastre creştine, şi mai presus de toate cred că acum este momentul cel mai nimerit să prezentăm omagiul nostru pios şi plin de recunoştinţă sutelor de mii de ostaşi din toate părţile ţării, care şi-au înfipt trupul lor în pământul moldovenesc, ca o dovadă a înaltei lor iubiri de patrie, de Rege şi de neam (vii aplauze).

Domnule rezident regal, sunteţi urmaşul unei mari familii moldoveneşti, sunteţi de viţă, cum se spune, şi din fericire cea mai bună viţă este tot pe pământul dv. (ilaritate, aplauze).

In ce vă priveşte pe dv. aveţi dela ascendenţi tot ceiace vă trebue şi tot ceeace înseamnă înaltele sentimente care caracterizează superioritatea sufletului omenesc. Aţi moştenit tot ceeace putea să vă dea trecutul, pentruca să vă iubiţi aproapele şi ca să fiţi iubit de el. Viaţa v'a învăţat ce este suferinţa; cunoaşteţi ce este durerea. Nu vă rămâne acum decât să călăuziţi pe făgaşul adevărat acest popor, care vă este încredinţat spre cârmuire.

In credinţa că cu această ocazie se pune o piatră şi mai mult la fundamentul statului român, să-mi daţi voe să ridic acest pahar în sănătatea poporului moldovenesc, pentru binele ţinutului Prut şi în sănătatea dvs. d-le rezident regal, urându-vă viaţă îndelungată şi prosperitate (vii aplauze).

Cuvântarea d-lui Victor Iamandi,

ministrul justiţiei

D. VICTOR IAMANDI, primit cu aplauze prelungite, luând cuvântul, a spus următoarele:

Inalt Prea Sfinţite,

Prea Sfinţiţi Episcopi,

Domnilor miniştri,

Domnule rezident regal,

Domnilor şi iubiţi prieteni,

Iau cuvântul astăzi aici cu oarecare emoţie. Situaţia pe care o deţin astăzi, cu răspunderile pe care ea mi le impune, diferă de aceia din trecut, când ori de câte ori mă prezentam înaintea dvs. îmi cereaţi să vă vorbesc.

Trăim desigur vremuri deosebite, prin importanţa problemelor care ni s'au supus spre rezolvare. Deosebite prin concepţiile care îşi caută un drum în viaţa statului nostru; vremuri deosebite şi prin degajarea de anumite metode, de anumite moravuri, care de multe ori în trecut au stânjenit chiar cele mai generoase bunevoinţi puse în serviciul interesului public.

Guvernul de azi, dacă n'ar avea la activul său decât o singură realizare, aceia a asigurării depline a ordinei interne şi a înlăturării primejdiei care ne pândea ameninţătoare acum şapte luni, dacă nu ar avea decât acest singur capitol pozitiv pe care l-am înscris în viaţa politică a vremurilor din urmă, şi încă el poate fi trecut în rândul acelor cârmuiri care au binemeritat de la patria noastră eternă (aplauze).

Domnilor, s'a uitat şi se uită uşor la noi. Nu vreau să insist, dar vreau să subliniez astăzi aici că situaţia în care se găsea ţara la 10 Februarie 1938 era vecină primejduirii înseşi a existenţei statului. Ceeace s'a realizat de atunci şi până azi în acest domeniu, aparţine exclusiv regimului în totalitatea lui.

Să-mi daţi voe însă pentrucă niciodată ideile, oricât ar fi de generoase şi oricât ar fi de valoroase, caşi regimurile, oricât ar fi de strălucite, nu-şi pot da roadele decât prin oameni, să-mi daţi voe să subliniez aici la Iaşi rolul deosebit de important pe care l-a avut în restabilirea acestei ordini interne a statului nostru şi în asigurarea desvoltării lui viitoare, actualul ministru de interne, d. Armand Călinescu (vii şi prelungite aplauze, strigăte de trăiască).

Eu mă simt dator să-l aduc deschis acest omagiu şi să-mi îngăduiţi ca aducându-l acest omagiu să-l reamintesc că ani dearândul ne-am găsit — eu la guvern, d-sa în opoziţie — pe aceiaşi linie de gândire şi în aceiaşi atitudine asupra problemelor mari care interesau ordinea în statul nostru (vii aplauze).

Domnilor, acest prim capitol a pregătit pe celălalt. Fără ordine internă asigurată curmarea hotărîtă a anarhiei, ori de unde ar fi venit ea, nu se poate păşi la realizări complecte în celelalte domenii.

Constituţia noastră dela 27 Februarie a deschis cu adevărat un drum nou vieţii noastre de stat şi vieţii noastre naţionale.

Experienţa celor două decenii de sufragiu universal ne depăşise — s'a mărturisim cinstit — şi din cauza, aceste depăştiri, clasele noastre conducătoare şi guvernele care s'au perindat rând pe rând la cârma ţării, au pierdut din vedere lucrul esenţial pe care trebuiau să-l păzească, au pierdut din vedere ideia de autoritate.

S'a prăbuşit ideia de autoritate, deşi în celelalte direcţii ale vieţii de stat nimeni nu poate să conteste că nu s'au realizat înfăptuiri importante.

Noi nu putem face tabula rasa complect, peste tot ceeace a fost. Nu rezistă nimeni dacă nu are trecut şi viitorul nu se poate crea decât prin legături statornice între ceeace a fost bun în trecut şi între sforţările prezentului şi cele viitoare. (aplauze).

Dar, d-lor, trebue să ne mărturisim greşelile şi scăderile. Din cauza acelor greşeli şi scăderi carenţa ideii de autoritate, repetată şi prelungită ani dearândul în toate direcţiile, a dat naştere pe deoparte la întinderea anarhiei, care mina la baza existenţii statului, iar pe de altă parte la întinderea abuzurilor şi a risipei, care pe alocuri se transformase în sistem.

Iată cele două temeiuri subrede pe care se găsea aşezată societatea noastră în momentul în care a venit noua constituţie.

Ce este noua constituţie?

Noua constituţie are un mare merit, acela al unei sinceităţi brutale: spune lucrurile pe nume, pune în cap instituţiile şi puterile respective la locul ce li se cuvine.

Noi am trăit o pseudo-viaţă constituţională şi o pseudo-viaţă democratică până mai deunăzi. Am avut iluzia că suntem autenticii democraţi ai Europei orientale. In realitate, ceeace a stăpânit în România, cu paza formelor însă cu negarea fondului, a fost tirania legislativă în toate împrejurările.

Astăzi am venit şi am repus lucrurile pe planul normal al desvoltării noastre ca stat.

Pretutindeni în lume executivul are prioritate; în toate părţile el poartă răspunderea, el are dinamism, el are sponteneitate şi de aceia la noi în constituţie s'a stabilit cu precizie că executivul are rol hotărâtor.

Aceasta nu înseamnă însă că cineva se gândeşte să neglijeze măcar importanţa celorlalţi factori, a celorlalte puteri care prezidează şi stăpânesc viaţa de stat. Dimpotrivă, se caută o coordonare a acestor puteri. Dar până când instituţiile respective vor putea să funcţioneze normal, până atunci executivul are întreaga răspundere a cârmuirii asupra sa.

Domnilor, regimul de astăzi, care pregăteşte regimul de mâine trebue să-şi îndeplinească întreaga sa misiune: misiune de refacere a statului în totalitatea lui, după concepţiile care se degajează din constituţie; misiune de refacere morală a societăţii noastre, deprinsă în bună măsură să aştepte să i se dea, fără ca totdeauna să-şi facă datoria; misiune culturală reală şi sănătoasă; curmarea infracţionismului care ne-a stăpânit şi în acest domeniu până acum şi asigurarea pentru generaţiile noui a unei pregătiri serioase în domeniul intelectual şi a unei utilizări normale în viaţa de stat pentru ziua de mâine.

De aceia, din această umflare a noastră în toate domeniile, am ajuns să culegem roadele despre care vă vorbeam adineauri, ale anarhiei, care începuse să stăpânească întreaga noastră viaţă de stat.

Reforma administrativă este izvorîtă din concepţiile care stau la baza nouei Constituţii.

Nu de astăzi, de multă vreme se vorbeşte la noi de descentralizarea administrativă; nu de astăzi, de multă vreme se vorbeşte a se da organelor locale în administraţie un rol mai permanent şi posibilitatea de mişcare pe cont propriu.

Am trăit într'o anumită tradiţie, mai ales într'o anumită deprindere. Au venit ceasuri să ne desbărăm de unele din deprinderi.

Eu am făcut totdeauna parte din categoria acelora pe care greutatea luptelor duse şi neajunsurile întâmpinate, în loc să-i scoboare în suflet neîncrederea şi pesimismul, l-au oţelit şi mai tare, l-au făcut şi mai optimist.

Domnilor, am încrederea că această reformă administrativă, care împarte ţara în zece ţinuturi, dându-le posibilitatea de acţiune pe cont propriu, îşi va da roadele. Vom trebui însă cu toţii să ne înţelegem că oricât de bine întocmită ar fi legea administrativă, şi aceasta, ca şi alte legi, de altfel, nu poate da roadele dacă fiecare din noi nu ne facem datoria, dacă cei cari poartă răspunderea realizărilor pe care le aşteptăm dela această lege, dacă cei care sunt chemaţi să o aplice, nu fac ceeace trebue să facă.

Eu sunt convins că cei care sunt în fruntea ţinuturilor respective sunt cei dintâi pătrunşi de spiritul că în adevăr o eră nouă a început în România din punct de vedere administrativ. Dar o eră nouă trebue să înceapă şi în ce priveşte practicile administrative ale conducerii pe care va trebui să o aibă aceste ţinuturi.

Din acest punct de vedere, eu am deplină încredere că d. general Mihail Negruzzi un vechi moldovean, cu o autentică tradiţie în această parte a ţării şi cu un suflet a cărui rezonanţă totdeauna s'a confundat cu rezonanţa sufletului moldovenesc, va şti şi va putea, sprijinit de noi toţi, să transforme într'o realitate aici, în regiunea Iaşilor, toate năzuinţele şi toate gândurile sale bune.

Domnilor, în ceeace priveşte Iaşii — nu vreau să mă desolidarizez de prietenul meu Ralea şi de ceilalţi membrii ai guvernului — eu nu vorbesc numai în calitate de ieşan, deşi aş avea poate mai mult drept chiar decât d. Ralea şi de cât mulţi alţii care se găsesc aici.

Eu am dat Iaşilor, chiar sub regimul trecut, o atenţie statornică (aplauze). Am făcut aici adevărat apostolat şi vă rog să mă credeţi că nu l-am făcut pentru a urmări scopuri electorale, pe vremea când aceste scopuri electorale puteau forma preocuparea tuturor oamenilor politici; am pus mult suflet în tot ceeace am căutat să fac la Iaşi.

Eu am cerut acum vreo cinci ani, când eram pentru prima dată însărcinat cu funcţiunea de ministru, am cerut tuturor oamenilor, indiferent de partide şi acţiunile care-i despărţeau, să-şi dea cu toţii mâna, pentruca din această unire şi acţiune comună să se ajungă la realizări integrale pentru ridicarea ţării.

Am dat chiar dovezi personale: în activitatea pe care am desfăşurat-o aici la Iaşi, nu am ţinut socoteală de partidul politic căruia aparţinea cel care-mi făcea propunerea. Este aici d. rector al Universităţii ieşene şi ar putea să vă confirme toată solicitudinea pe care, în vremuri destul de grele din punct de vedere financiar, am avut-o faţă de instituţia noastră de cultură de aici (aplauze). Aceasta, deşi din punct de vedere politic nu aveam nici o legătură cu conducătorul universităţii. Dar aşa am procedat în toate momentele vieţii mele.

Nu mai vorbesc aici de ceeace a însemnat pentru Iaşi trecerea mea pe la ministerul cultelor. Am în dreapta pe I. P. S. S. Mitroplitul Nicodem, care poate să ateste oricând ceeace am făcut aici în Iaşi în Moldova pentru bisericile noastre.

I. P. S. S. NICODEM: aşa este.

D. VICTOR IAMANDI, ministrul justiţiei: Desigur, cu toată solicitudinea mea pentru Iaşi oricât de mare ar fi fost, problema Iaşilor a rămas încă nerezolvată.

Ce trebue să facem ca să rezolvăm această problemă? Nu trebue să facem numai sentimentalism.

Vedeţi, nu vreau să fac nici o notă polemică, mai ales la o masă ca aceasta, unde, după cum aşa de frumos spunea colegul meu d. Armand Călinescu, nu planează decât un spirit de largă înţelegere şi împăciuire. Dar noi avem aici la Iaşi trei categorii de ieşeni: unii care se lamentează de dimineaţă până seara şi nu fac nimic; alţii cari, fără să se plângă, fac cât pot de mult; şi este a treia categorie, a ieşenilor mutaţi la Bucureşti, care se strâng la Bucureşti şi care plâng pe ruinele Iaşului (ilaritate, aplauze).

D. ARMAND CALINESCU, ministrul internelor: „Amicii Iaşilor" (ilaritate).

D. VICTOR IAMANDI, ministrul justiţiei: Domnilor, cea dintâi categorie a ieşenilor prezintă oarecare utilitate; cea de a doua este demnă de toată atenţiunea, iar cea de a treia are mai mult o utilitate negativă: speculează o chestiune ca să poată avea intrări în anumite locuri.

Dar nu mai deschid această paranteză, căci îmi pot provoca oarecari aprehensiuni din partea colegului meu d. Ralea (ilaritate).

Domnilor, trebue o solidaritate deplină între noi toţi. Nu ştiu dacă Iaşii vor putea să aibă vreodată o situaţie economică preponderentă. Ceeace însă trebue să păstreze, este valoarea spirituală, valoarea intelectuală.

Am acest sentiment că şi din acest punct de vedere Iaşii au început să decadă. Cei mai de seamă dintre intelectualii noştri, cei mai valoroşi, pleacă la Bucureşti, la Universitatea de acolo Universitatea noastră, dela o vreme nu formează pentru mulţi decât o trambulină. După unul, doi, cinci ani, cei mai buni pleacă de aici şi universitatea rămâne văduvită de profesorii cei mai de seamă, iar cultura noastră rămâne victimă a anarhiei, pe care de altfel o practică chiar şi unii din corpul universitar.

Şi atunci, în loc ca ministrul de interne să soluţioneze numai problemele în legătură cu departamentul său, trebue să intervină şi în domeniul educaţiei, Nu vreau să insist, dar trebue să fim siguri că refacerea Iaşilor nu poate să iasă din hotărîrea noastră a tuturor, de a munci serios de a renunţa la sentimentalism şi de a căuta puţinul pe care-l avem să-l folosim cât mai socotit.

Eu ştiu — şi d. ministru de interne cunoaşte tot aşa de bine ca şi mine aceasta — ştiu că însuşi Majestatea Sa Regele se interesează îndeaproape de problema ridicării Iaşilor şi că în curând va face să se vadă de toţi că Iaşii nu au fost uitaţi, (vii şi prelungite aplauze. Strigăte de trăiască Regele).

Domnilor, pe acest plan, prezenţa mea în guvern este la dispoziţia Rezidentului Regal al Ţinutului nostru. Eu, acolo unde am fost chemat să-mi fac datoria, am depus toate puterile, modeste cum au fost, ca să-mi împlinesc datoria. Dar mai presus de toate am pus sufletul meu onest şi acest suflet onest mi-a rămas aşa cum l-aţi cunoscut cei mai mulţi dintre dv.: neatins de vicisitudinea vremurilor prin care am trecut (aplauze).

Cu aceste sentimente şi cu credinţă că în adevăr noi punem astăzi o piatră de hotar între o lume care a dispărut şi noul regim, sigur că opera noastră este utilă şi că se va încadra în rândul celor mai mari opere de construcţie săvârşite de guvernele care s'au perindat la conducerea acestei ţări, eu ridic paharul meu pentru sănătatea ieşenilor şi urez Rezidentului Regal să-şi ducă la bun sfârşit misiunea încredinţată. (Vii şi prelungite aplauze; adunarea, în picioare, ovaţionează).

Cuvântarea P. S. S. episcopului Lucian al Romanului

Biserica ortodoxă pe care o mărturisesc românii din această ţară se întemeiază pe principiul de autoritate. De aceia, vedeţi d-voastră, că slatele unde a prins rădăcini şi încearcă a se răspândi anarhia, în primul rând atacă biserica. Aşa este la Răsărit în Rusia, aşa este în Apus în Spania.

Constituţia nouă, şi în special instituţia aceasta pe care noi o sărbătorim astăzi aici se întemeiază pe principiul de autoritate. Principiul de autoritate însă numai atunci are valoare când este îngrădit de iubire şi de dreptate. Iubirea şi dreptatea dau tărie principiului autorităţii, îi dau putere de realizare a menirei pe care o are.

D. rezident regal, ca urmaş direct al lui Costache şi a lui Iacob Negruzzi, are acest principiu de autoritate în sângele său.

Îi doresc ca în îndeplinirea misiunei pe care o are, să se spirjinească pe iubire şi pe dreptate în exercitarea misiunei sale.

Atunci d-sa poate să fie sigur că noi reprezentanţii bisericei stăm alături, îi dăm tot concursul şi îi dorim să-i dea Dumnezeu „pe lângă sănătate şi spor la munca sa de totdeauna. Să trăiască domnul rezident regal, (aplauze).

Cuvântarea de închidere a d-lui Rezident regal

Inalt Prea Sfinţite Mitropolit al Moldovei,

Prea Sfinţiţi Episcopi,

Domnilor miniştri,

Domnilor generali,

Domnilor,

Sunt adânc mişcat de frumoasele cuvinte exprimate de cei cari au vorbit până acum şi de speranţele în certe realizări, pe viitor, pentru Iaşi şi Ţinutul Prutului.

Intâi şi aici ca şi serbarea instalărei mele de adineaurea, cel dintâi gând bun şi cu sufletul curat, plin de emoţie, cum este îl închin Majestăţii Sale Regelui, pe care-L rog cu adânc respect să primească recunoştinţa mea pentru încrederea ce a bine-voit a-mi acorda şi să creadă că nimic nu voi lăsa să stea în calea mea, pentru a fi de folos Iaşului şi Ţinutului Prut.

Iaşul, bătrână şi încă frumoasa capitală a Moldovei a atâtor voevozi, leagănul celor mai mari şi româneşti fapte, de el vă voi vorbi acum. De unde incepe durerea lui? De unde istoria lui purcede mai mişcătoare, mai tragică? Desigur dela duloasa lui renunţare.

La inceput această renunţare a Iaşului n'a avut nimic sinonului an universitar.

D. ministru Armand Călinescu, d. rezident regal M. Negruzzi, d. N. Dascovici, secretar general al ministerului educaţiei naţionale, s'au dus de aici, la facultatea de medicină, unde au fost primiţi de d. profesor dr. Ştefan Graţoski, decanul facultăţii şi de profesorii Bălteanu şi Grigore Popa. Aci d. ministru şi însoţitorii d-sale, au vizitat noua aripă care complectează palatul facultăţii. Apoi au trecut să viziteze câteva laboratoare precum şi institutul de anatomie.

Dela facultatea de medicină d. ministru Armand Călinescu şi însoţitorii d-sale au trecut la spitalul Spiridoniei unde întâmpinaţi fiind de d A. M. Frimu, au vizitat mai toate noile clinici. După aceia s'au urcat pe terasă, depe acoperişul de unde au privit întreaga panoramă a bătrânului Iaşi.

Cu ocazia acestei vizite d. profesor efor Bălteanu a înmânat d-lui ministru Armand Călinescu un memoriu cu doleanţele Spiridoniei.

De aici d. ministru A. Călinescu şi ceilalţi miniştri s'au dus la via d-lui ministru al justiţiei, Victor Iamandi unde li s'a oferit o gustare.

Cu trenul de 11 noaptea d-nii miniştri au părăsit municipiul Iaşi, afară de d. ministru al sănătăţii general dr Marinescu, care a rămas ca împreună cu inspectorul sanitar al Iaşului să facă inspecţii în judeţul Iaşi şi în judeţele învecinate

D. ministru Armand Călinescu a vizitat Universitatea, facultatea de medicină şi spitalul Spiridoniei

După terminarea banchetului d. ministru Armand Călinescu, însoţit de d. rezident regal al ţinutului Prut, general M. Negruzzi şi de d. profesor universitar Nicolae Dascovici, secretar general al ministerului educaţiei naţionale, s'a dus la universitatea ieşeană, unde au vizitat noile clădiri ale palatului universităţii. La universitate au fost întâmpinaţi de un grup de profesori universitari, în frunte cu d. profesor Bogdan, care a dat toate lămuririle privitoare la lucrările ce se efectuiază în vederea deschiderii noului an universitar.

D. ministru Armand Călinescu, d. rezident regal M. Negruzzi, d. N. Dascovici, secretar general al ministerului educaţiei naţionale, s'au dus de aici, la facultatea de medicină, unde au fost primiţi de d. profesor dr. Ştefan Graţoski, decanul facultăţii şi de profesorii Bălteanu şi Grigore Popa. Aci d. ministru şi însoţitorii d-sale, au vizitat noua aripă care complectează palatul facultăţii. Apoi au trecut să viziteze

Sechestru pe averea defraudatorilor dela Câmpina

Ploeşti, 11 Septembrie

Am anunţat acum două zile că s'au cerut, de cabinetul I instrucţie, relaţiuni la Câmpina, asupra averii ce au cei trei defraudatori ai primăriei, spre a li se aplica sechestru.

Ordonanţa definitivă prin care ei sunt trimişi în judecată, este încă în curs de redactare.

Azi dimineaţă, d. judecător de instrucţie Anghel Dragomirescu, titularul cabinetului I a aplicat sechestru asigurător pe averile inculpaţilor: avocat Victor Rădulescu, fost deputat şi Ioan D. Ionescu, fost primar.

Intru cât Ion Căbescu, fost casier al primăriei oraşului Câmpina nu are nici un fel de avere, toată fiind trecută pe numele soţiei, nu i s'a putut aplica sechestru.

Relaţiunile economice

intre Statele-Unite şi România

Conferinţa la radio, a d-lui W. Culbertson, fost ministru al Statelor-Unite la Bucureşti

După zece ani, sunt fericit să fiu iar în prea frumoasa dvs. ţară. In vremuri de criză şi de schimbări, este pentru mine o mulţumire de a vedea avântul poporului român, sub domnia luminată a M. S Regelui Carol II. Progresul realizat decând am fost aci, acum zece ani, este izbitor şi impresionat. Văd în acest progres, rezultatul îndrumării Regelui dvs. sub noua Constituţie.

Americanii şi românii ar trebui să caute toate ocaziile de a desvolta relaţiunile lor economice şi înţelegerea culturală între cele două naţiuni. Târgurile mondiale, cari se vor ţine în Statele-Unite, în 1939, unul în New-York şi celălalt în San-Francisco, vor oferi ocazii concrete de a spori relaţiunile de comerţ între cele două ţări, de a desvolta raporturile între industriaşii români şi cei americani, şi de a promova o cunoaştere reciprocă a valorilor culturale.

Mai întâi un cuvânt asupra relaţiunilor economice. Când am fost în Bucureşti ca ministru al Statelor-Unite, am semnat cu guvernul dvs. o convenţie comercială, care a rămas în vigoare până acum câtva timp. Guvernul american, sub d. Hull, a continuat o politică comercială mai activă. D. Hull a luat iniţiativa unei mişcări mondiale pentru înlăturarea barierelor comerciale lipsite de raţiune şi pentru aplicarea egalităţii de tratament comercial în toate relaţiile economice între state. Conventii au fost iscălite cu 15 sau 16 naţiuni. In curând, o convenţie de comerţ, de o importanţă şi o înrâurire enormă, va fi semnată între America şi Maria Britanie.

Ocazia se prezintă pentru negocierea unei convenţii de comerţ, între Statele-Unite şi România. Sper că nu se va pierde această ocazie. Sper că România se va uni cu Statele-Unite, cu Marea Britanie. Sper a apăra şi a statornici principiile de comerţ, cari singure pot readuce lumea la o sănătate economică.

In afară de acestea, d. Hull a legat politica sa comercială de alte aspecte ale politicii economice, de aspiraţiuni paşnice şi cu respectarea legilor internaţionale. Toate fazele vieţii economice a naţiunilor sunt interdependente. Investiţiunile făcute dincolo de frontierele politice, de exemplu, sunt numai o parte a procesului general de expansiune a posibilităţilor economice între două ţări. Investiţiunile de capital în străinătate crează comerţ, şi comerţul înviorează producţia şi activitatea muncitorească. Mai mult, investiţiunile directe, de capital străin, în întreprinderi productive, — de pildă, în România — înseamnă, în afară de lucru pentru poporul român, pieţe locale pentru mărfurile sale şi resurse de taxare pentru guvernul său. Fapt este, că reţeaua finanţei internaţionale a devenit aşa de importantă, încât nici un guvern, care caută să mărească bunăstarea poporului său, nu poate ignora efectul binefăcător al mişcării capitalului asupra vieţii economice, nici legăturile care există între investiţiuni şi comerţ.

Se întâmplă că cetăţenii americani au astăzi mai multe plasamente în străinătate. Ei vor avea mai multe fonduri de investit. Plasamentele lor sunt, ca-şi comerţul lor, o parte a afacerilor de comerţ ale Americei cu restul lumii. Comerţul american nu întrebuinţează niciodată capitalul particular pentru scopuri politice. Comerţul american în străinătate doreşte şi guvernul american cere, numai un tratament just, sub legea internaţională, şi posibilitatea echitabilă de a se desvolta conform principiilor organizaţiei şi planurilor comerciale moderne.

In sfârşit, cu toate că sunt convins că progresul material şi creaţia bogăţiilor prin aplicarea technicei moderne a comerţului este baza fericirii unui popor, fie el popor american sau român, eu îmi dau seama de importanţa primordială a idealurilor morale şi spirituale care trăiesc în sufletele popoarelor ţării voastre şi a mea. In America, spun adesea, în cuvântările mele, că civilizaţia occidentală este foarte îndatorată poporului român. Timp de mai multe veacuri, poporul care a trăit pe plaiurile şi în munţii ţării voastre, a fost ca un zid împotriva năvalei barbarilor de altă rasă. Biserica şi instituţiile voastre au fost un zid de idei pentru Occident, apărându-l contra concepţiilor destructive şi instituţiilor străine.

Ţara voastră are o mare şi nobilă tradiţie. Deaceea aveţi astăzi datoria de a apăra şi conserva principiile legii internaţionale, ca şi principiile fundamentale de justiţie şi libertate care sunt moştenirea comună a lumii occidentale. Este o plăcere pentru mine de a şti că în privinţa aceasta românii şi americanii merg mână în mână.

Arătându-vă punctul de vedere american, îmi voi permite să citez cuvintele următoare, ale unuia dintre cei mai mari miniştri de afaceri străine americani, Elihu Root:

„Nu dorim izbânzi, în afară de izbânzile păcii; nu dorim teritorii, în afară de teritoriul nostru, nici o altă stăpânire, decât aceea asupra noastră însine. Considerăm independenţa şi drepturile egale ale celui mai mic şi mai slab membru al familiei naţiunilor, îndreptăţite la tot aşa de mult respect ca la cel mai puternic imperiu, şi credem că respectarea acestor drepturi este garanţia principală a celor slabi contra opresiunii celor tari, voim să mărim prosperitatea noastră, să desvoltăm comerţul nostru, să creştem în bogăţie înţelepciune şi în darurile spiritului, totuşi, concepţia noastră de felul adevărat în care se pot realiza toate acestea este nu de a zdrobi pe alţii şi de a profita de căderea lor, ci de a ajuta pe toţi prietenii, spre a ajunge cu ei, la o prosperitate comună şi un progres comun, pentru a deveni, toţi împreună, mai mari şi mai puternici".

Deschiderea cursurilor de specializare pentru profesorii dela şcolile comerciale

D. Culbertson (X) rostindu-şi cuvântarea

Academia de înalte studii comerciale şi industriale a organizat pentru anul acesta o serie de cursuri de specializare pentru profesorii dela şcolile comerciale.

Deschiderea cursurilor s'a făcut Duminică la academie, în cadrul unei solemnităţi, la care au luat parte profesorii academiei, precum şi d. W. Culberston, fost ministru al Statelor Unite la noi, şi numeroşi profesori cursişti.

D. prof. I. RADUCANU, rectorul academiei, a deschis cursurile arătând rostul lor şi invitând pe profesori să le urmeze în număr cât mai mare.

D-sa a salutat prezenţa d-lui prof. W. Culberston, care e un savant şi un prieten al ţării noastre.

D. W. CULBERSTON a vorbit de vremea când a trăit în ţara noastră în calitate de ministru al U. S. A., spunând că atuncia a învăţat să iubească România şi să aprecieze oameni ei de cultură.

Din activitatea d-sale, a ajuns la convingerea că există o legătură indisolubilă între ştiinţă şi viaţa practică şi că a constatat că academia comercială din Bucureşti caută să afirme această legătură, fapt care face să-i crească stima în ochii d-sale.

D. Culberston a încheiat aducând salutul universităţii din Georgetown.

D. prof. BUNGHEŢEANU a arătat rolul pe care-l are academia comercială în formarea viitorilor oameni de cifre.

In calitatea d-sale de preşedinte al uniunii camerelor de comerţ a promis instituţiei tot sprijinul.

D. rector RADUCANU a încheiat apoi festivitatea prin câteva cuvinte.

Cursurile au început ieri în localul academiei.

—xX○●○Xx—

Biserica luterană

din Chişinău a sărbătorit 100 ani de existenţă

Chişinău, 11 Septembrie

Biserica luterană din localitate a sărbătorit azi 100 ani de existenţă, printr'un serviciu religios, la care au participat d-nii Glod, secretar general al ţinutului Nistru, Dardan, primarul municipiului şi lt.-col. Teodorescu, prefectul judeţului.